

**Uchwała Komisji Habilitacyjnej
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Piotrowi Kotowi.**

Komisja Habilitacyjna, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, a w szczególności z trzema recenzjami, i po dyskusji odbytej w trakcie wideokonferencji postanawia wystąpić do Rady Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie z wnioskiem o nadanie dr. Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki.

Uzasadnienie

Wszyscy recenzenci pozytywnie oceniają osiągnięcia naukowe dotyczące zachowania granicznego funkcji zespolonych wielu zmiennych w obszarach z dobrą geometrią (w tym konstrukcji tzw. funkcji wewnętrznych), które stanowią podstawę wniosku habilitacyjnego. Podstawową rolę w tych wynikach odgrywają wielomiany jednorodne o specjalnych własnościach (idea pochodząca od Wojtaszczyka i Rylla) oraz zmodyfikowane holomorficzne funkcje podpierające (idea pochodząca od Løwa).

Recenzenci podkreślają, że:

- *Zagadnienia dotyczące charakteryzacji funkcji wewnętrznych dla wielu zmiennych zespolonych to klasyczna tematyka analizy zespolonej, zapoczątkowana w połowie lat 60-tych pracami W. Rudina. Autor uzyskał tu wiele ciekawych i znaczących wyników. Dowody są w dużym stopniu „techniczne” (prof. dr hab. M. Jarnicki).*
- *(...) rezultaty przedstawione w rozprawie habilitacyjnej są interesujące, a ich dowody nietrywialne (dr hab. W. Kaczor).*
- *Rozprawa habilitacyjna dra Kota dotyczy trudnych i wartościowych problemów teorii funkcji wielu zmiennych zespolonych (prof. dr hab. Y. Tomilov).*
- *Wyniki rozprawy są zaawansowane technicznie i (...) stanowią interesujący materiał dla fachowców z teorii funkcji (prof. Y. Tomilov).*
- *Najciekawsze wyniki habilitanta dotyczą problematyki istnienia funkcji z przestrzeni $A(\Omega)$ z zadaniem modułu wartości granicznych (...) (prof. Y. Tomilov).*
- *Prace opublikowano w czasopiśmie o wysokim poziomie (dr hab. W. Kaczor i prof. Jarnicki piszą o bardzo dobrych czasopiśmie, prof. Tomilov o dobrych, wyrażając zdziwienie z opublikowania części wyników w J. Convex Analysis, które jego zdaniem ma profil odległy od tematyki prac).*

Z drugiej strony zauważono (prof. Y. Tomilov), że: *Otrzymane wyniki nie odbiegają jakościowo (ideowo, pomysłowo) od znanych rezultatów Aleksandrova i Løwa oraz: Techniki rozprawy choć skomplikowane i wymagające opierają się na rozwinięciu wypracowanych metod i narzędzi. Recenzent krytykuje też brak w pracach i autoreferacie odniesienia do najnowszych prac na pokrewne tematy.*

Recenzenci pozostają jednomyślni w pozytywnej ocenie pozostałego dorobku habilitanta. Zwracają oni uwagę na:

- *Uzyskanie przez habilitanta wielu znaczących wyników w zakresie problematyki całkowalności funkcji holomorficznych na przekrojach pokazujących skalę możliwych trudności tamże pojawiających się (prof. M. Jarnicki).*

- Opublikowanie prac z dorobku w czasopismach z listy JCR chociaż oceniając poziom czasopism prof. Tomilov uznał, że *z formalnego punktu widzenia, dorobek jest przyzwoity, ale nie wywiera dużego wrażenia.*
- Znaczące wyniki w zakresie niebanalnych zastosowań konstrukcji rozwiązań problemu Radona, struktury zbiorów pluripolarnych oraz przeniesienia z kuli na znacznie trudniejszy przypadek „wystarczająco regularnych” obszarów wyników o zbiorach wyjątkowych (prof. Tomilov).
- *Dorobek ten stanowi (...) znaczącą wartość dodaną w zrozumieniu zachowania granicznego funkcji zespolonych (prof. Tomilov).*

Z drugiej strony recenzenci zauważyli, że *tematyka prac i warsztat habilitanta mogłyby być bardziej różnorodne (prof. Tomilov).*

Recenzenci zauważają niestety bardzo słaby udział w konferencjach naukowych (habilitant nie brał udziału w żadnej konferencji międzynarodowej), a odczyty wygłaszał tylko na seminarium na UJ. Prof. Tomilov pisze: *Zupełny brak kontaktu ze światem zewnętrznym na pewno odbija się w niskiej cytowalności habilitanta i wąskości obszaru badań. (...) Skutkuje to nikłą rozpoznawalnością badań habilitanta wśród fachowców.* Dr Kot nie był uczestnikiem żadnego grantu naukowego. Kolejny aspekt budzący niepokój to zaledwie 4 cytowania wg. Web of Science i 3 cytowania (poza autocytowaniami) w Math. Review. W tej sprawie prof. Tomilov podkreślił, że *(...) mimo ogólnie negatywnego wydźwięku, cytowania habilitanta muszą, moim zdaniem, być skorygowane o współczynnik aktywności w badaniach zachowania granicznego funkcji wielu zmiennych.* Z drugiej strony zauważono, że *prace cytujące dorobek habilitanta są w poważnych czasopismach i napisane są przez poważnych matematyków.*

Recenzenci w zakresie osiągnięć dydaktycznych podkreślili, że habilitant wypromował 18 magistrantów.

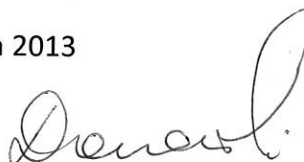
Podsumowania recenzji zawierają stwierdzenia, że zarówno dorobek naukowy jak i zasadnicze osiągnięcia przedstawione we wniosku habilitacyjnym dr. Piotra Kota spełniają wymogi ustawy o stopniach i tytule naukowym i wymogi zwyczajowe. Prof. Jarnicki napisał, że *zarówno rozprawa, jak i pozostały dorobek naukowy dr. Piotra Kota stanowią trwały wkład do analizy zespolonej wielu zmiennych (...).* Dr hab. Kaczor napisała, że *osiągnięcie naukowe (rozprawa habilitacyjna) dra Piotra Kota zatytułowane „Funkcje wewnętrzne” wnosi istotny wkład w rozważaną dziedzinę badań.* Prof. Tomilov napisał, że *mimo całego szeregu mankamentów, całość dorobku habilitanta jednak może być oceniona pozytywnie.*

W dyskusji podkreślono, że prace dra P. Kota to bardzo solidne rzemiosło matematyczne. Habilitant doprowadził do perfekcji wykorzystywane metody, szczególnie metodę wielomianów jednorodnych. Wyróżniające wyniki habilitanta zawarte są w jego publikacji w Transactions of the AMS. Dr hab. Spodzieja podkreślił, że bardzo podoba mu się tematyka badań, szczególnie wysoko ocenił prace [K1], [K2], [K3] i [K5]. Prof. Kołodziej uznał, że *pozytywy wniosku zdecydowanie przeważają nad mankamentami.* Jego zdaniem prace zostały opublikowane w bardzo dobrych czasopismach. Dr hab. Czyż zwrócił uwagę na wartościowe wyniki o zbiorach pluripolarnych. Prof. Domański ocenił, że *uprawiane przez habilitanta zagadnienia funkcji wewnętrznej i ogólniej zachowania funkcji w pobliżu brzegu to*

bardzo zaawansowana matematyka wyrastająca z długo otwartych problemów. Wszyscy dyskutanci jednoznacznie poparli wniosek.

Komisja Habilitacyjna (7 głosów za), opowiedziała się jednomyślnie za nadaniem drowi Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym, także jednomyślnie (7 głosów popierających), przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, 15 października 2013

Prof. dr hab. Paweł Domański
Przewodniczący Komisji

Dr hab. Rafał Czyż
Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Marek Jarnicki
Recenzent

Dr hab. Wiesława Kaczor
Recenzent

Prof. dr hab. Yurii Tomilov
Recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Kołodziej
Członek Komisji

Dr hab. Stanisław Spodzieja
Członek Komisji

bardzo zaawansowana matematyka wyrastająca z długo otwartych problemów. Wszyscy dyskutanci jednoznacznie poparli wniosek.

Komisja Habilitacyjna (7 głosów za), opowiedziała się jednomyślnie za nadaniem drowi Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym, także jednomyślnie (7 głosów popierających), przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, 15 października 2013

Prof. dr hab. Paweł Domański
Przewodniczący Komisji

Dr hab. Rafał Czyż
Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Marek Jarnicki
Recenzent

Dr hab. Wiesława Kaczor
Recenzent

Prof. dr hab. Yurii Tomilov
Recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Kołodziej
Członek Komisji

Dr hab. Stanisław Spodzieja
Członek Komisji

bardzo zaawansowana matematyka wyrastająca z długo otwartych problemów. Wszyscy dyskutanci jednoznacznie poparli wniosek.

Komisja Habilitacyjna (7 głosów za), opowiedziała się jednomyślnie za nadaniem drowi Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym, także jednomyślnie (7 głosów popierających), przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, 15 października 2013

Prof. dr hab. Paweł Domański
Przewodniczący Komisji

Dr hab. Rafał Czyż
Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Marek Jarnicki
Recenzent

Dr hab. Wiesława Kaczor
Recenzent

Prof. dr hab. Yurii Tomilov
Recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Kołodziej
Członek Komisji

Dr hab. Stanisław Spodzieja
Członek Komisji

bardzo zaawansowana matematyka wyrastająca z długo otwartych problemów. Wszyscy dyskutanci jednoznacznie poparli wniosek.

Komisja Habilitacyjna (7 głosów za), opowiedziała się jednomyślnie za nadaniem drowi Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym, także jednomyślnie (7 głosów popierających), przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, 15 października 2013

Prof. dr hab. Paweł Domański
Przewodniczący Komisji

Dr hab. Rafał Czyż
Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Marek Jarnicki
Recenzent

Dr hab. Wiesława Kaczor
Recenzent

Prof. dr hab. Yurii Tomilov
Recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Kołodziej
Członek Komisji

Dr hab. Stanisław Spodzieja
Członek Komisji

bardzo zaawansowana matematyka wyrastająca z długo otwartych problemów. Wszyscy dyskutanci jednoznacznie poparli wniosek.

Komisja Habilitacyjna (7 głosów za), opowiedziała się jednomyślnie za nadaniem drowi Piotrowi Kotowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i w głosowaniu jawnym, także jednomyślnie (7 głosów popierających), przyjęła niniejszą uchwałę.

Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, 15 października 2013

Prof. dr hab. Paweł Domański
Przewodniczący Komisji

Dr hab. Rafał Czyż
Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Marek Jarnicki
Recenzent

Dr hab. Wiesława Kaczor
Recenzent

Prof. dr hab. Yurii Tomilov
Recenzent

Prof. dr hab. Sławomir Kołodziej
Członek Komisji

Dr hab. Stanisław Spodzieja
Członek Komisji